

ЦРНА ГОРА
ОПШТИНА БЕРАНЕ
Главни администратор
Број: 03-042/22-83
Беране, 25.11.2022. године

Главни администратор општине Беране рјешавајући по жалби „ ” ДОО из Подгорице бр. 12-422/16-25493/1 од 10.11.2022. године, ког заступају пуномоћници Лела Кажих и Филип Кажих Адвокати из Подгорице, изјављеној против рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422/16-201848/4 од 19.10.2022. године, на основу члана 77 Закона о локалној самоуправи („Сл.лист ЦГ“ бр. 02/18 и 34/19) и члана 128 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) доноси:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се жалба као неоснована.

Одбија се захтјев за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Оспореним Рјешењем одбијен је Предлог жалиоца бр. 12-422/16-201848/1 од 12.09.2022. године за измјену рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-56/16-25493 од 28.04.2016. године и одбијен захтјев за накнаду трошкова поступка.

Благовремено изјављеном жалбом жалилац побија нападнуто рјешење због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права и у битном наводи да је исто незаконито. Даље истиче да првостепени орган у образложењу побијаног рјешења констатује да је првостепено рјешење чија се измјена тражи уручено дана 03.08.2016. године и да је постало правоснажно. Наводи да подносиоцу жалбе није презентован доказ на основу ког је предња чињеница утврђена, односно није упознат са доставницом/повратницом па је нејасно који порески обвезник је примио рјешење 03.08.2016. године, чији се потпис налази на доставници, да ли је иста сачињена у складу са одредбама ЗУП-а те да ли садржи све податке о писмену које треба доставити. Надаље истиче да је првостепени орган погрешно примијенио материјално право будући да је одредбом чл. 152 став 2 Устава Црне Горе нормирана ситуација у којој одређени односи нису правоснажно ријешени док су правоснажно ријешени односи нормирани одредбама чл. 66 и 67 Закона о Уставном суду ЦГ који нису у колизији са Уставом како то погрешно закључује првостепени орган. Додаје да са наведеног постоје три процесне ситуације и то прва ситуација да је одређени однос заснован на пропису који је

Уставни суд укинуо а који није правоснажно ријешен, друга ситуација да је однос правоснажно ријешен али да одлука није извршена и трећа ситуација, управо везана за конкретну правну ствар, односно да је појединачна одлука правоснажна и извршена услед чега је дошло до повреде одређених права те да се управо на њу примјењују одредбе чл. 67 став 1 Закона о Уставном суду ЦГ. Указује да је одредбом чл. 67 став 3 Закона о Уставном суду ЦГ прописано да Уставни суд одлуком којом утврди да закон или други пропис и општи акт није у сагласности са Уставом, потврђеним и објављеним међународним уговорима или законом може одредити начин накнаде штете за сва лица којима је повријеђено право коначним или правоснажним појединачним актом донесеним на основу прописа који је укинут. Даље наводи да објективно Уставни суд не може располагати подацима колику и какву штету је примјеном незаконитог и неуставног прописа претрпио сваки појединац, те управо ставом 1 чл. 67 ЗУС-а оставља могућност странци да, у року од 6 мјесеци, тражи измјену коначног и правоснажног појединачног акта односно да је предуслов за примјену правног института из чл. 67 ЗУС-а постојање коначног или правоснажног појединачног акта. Као доказ напријед наведеном предлаже увид у више одлука судова из Црне Горе и Србије, као и интервју предсједнице Уставног суда ЦГ од 04.01.2016. године које уз жалбу прилаже.

У коначном предлаже да Главни администратор општине Беране усвоји жалбу, поништи побијано рјешење и предмет врати првостепеном органу на оновно одлучивање, као и да обавезе првостепени орган да жалиоцу накнади трошкове поступка у складу са АТ Црне Горе увећане за ПДВ.

Главни администратор је размотрио жалбу, предметно рјешење и списе предмета и утврдио да је поступак који је претходио доношењу оспореног рјешења проведен у складу са правилима поступка, чињенично стање је правилно и потпуно утврђено и на исто је правилно примијењен одговарајући материјални пропис. У ожалбеном рјешењу дати су јасни и основани разлози који наводима жалбе нису доведени у питање.

Чланом 152 Устава Црне Горе ("Службени лист ЦГ" број 1/07 и 38/13), прописано је кад Уставни суд утврди да закон није у сагласности са Уставом и потврђеним и објављеним међународним уговорима, односно да други пропис није сагласан са Уставом и законом, тај закон и други пропис престаје да важи даном објављивања одлуке Уставног суда.

Закон или други пропис, односно поједине њихове одредбе, за које је одлуком Уставног суда утврђено да нијесу сагласне са Уставом или законом не могу се примјењивати на односе који су настали прије објављивања одлуке Уставног суда ако до тог дана нијесу правоснажно ријешени, односно да правно дејство укидања дјелује само убудуће.

Оспореним Рјешењем одбијен је Предлог жалиоца бр. 12-422/16-201848/1 од 12.09.2022. године за измјену рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-56/16-25493 од 28.04.2016. године и одбијен захтјев за накнаду трошкова поступка.

Из списка предмета произилази да је жалилац поднио означени предлог за измјену коначног и правоснажног рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода Општине Беране бр. 12-422-56/16-25493 од 28.04.2016. године којим је жалиоцу утврђен порез на непокретности за 2016. годину у износу од 1.150,79 €. Првостепени орган је одбио предлог

позивом на одредбу чл. 152 Устава Црне Горе, уз образложење да правно дејство укидања општих аката дјелује само убудуће, те да се не може примијенити ретроактивно.

Жалилац је свој предлог за измјену рјешења базирао на одредби чл. 67 Закона о Уставном суду Црне Горе, у ком је у ставу 1 прописано да свако коме је повријеђено право коначним или правоснажним појединачним актом, донијетим на основу закона или другог прописа и општег акта за који је одлуком Уставног суда утврђено да није био или да није у сагласности са Уставом, потврђеним и објављеним међународним уговорима или законом, има право да тражи од надлежног органа измјену тог појединачног акта, ако та измјена не утиче на права савјесних трећих лица, док став 2 истог члана прописује да се предлог за измјену коначног или правоснажног појединачног акта из става 1 овог члана, може поднијети у року од шест мјесеци од дана објављивања одлуке у "Службеном листу Црне Горе".

Међутим, по мишљењу овог органа, правилно је првостепени јавноправни орган поступио када је одбио поднесени Предлог за измјену рјешења, јер је рјешење бр. 12-422-56/16-25493 од 28.04.2016. године, чију је измјену жалилац тражио, жалиоцу уручено дана 03.08.2016. године, дакле постало је коначно и правоснажно истеком рока за жалбу 18.08.2016. године. Имајући у виду да је Одлука Уставног суда Црне Горе којом се укида Уредба о ближим критеријумима и методологији за одређивање тржишне вриједности непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 36/11, 66/15 и 39/17) објављена у „Службеном листу ЦГ“ бр. 26/22 од 11.03.2022. године, неспорно се да утврдити да је предметно рјешење постало правоснажно прије објављивања Одлуке Уставног суда. Имајући предње у виду, није било основа да се измијени наведено пореско рјешење, те је било мјеста примјени чл. 152 став 2 Устава Црне Горе, како то првостепени орган правилно закључује, будући да се правно дејство укидања примјењује на односе настале прије објављивања Одлуке Уставног суда ако до тог дана нису правоснажно ријешене, односно да правно дејство укидања дјелује само убудуће.

Навод из жалбе жалиоца да му није презентован доказ на основу ког је утврђено да му је рјешење чију измјену тражи достављено 03.08.2016. године, те да није упознат са доставницом/повратницом па је нејасно који порески обвезник је примио предметно рјешење, чији се потпис налази на доставници, да ли је иста сачињена у складу са одредбама ЗУП-а, те да ли садржи све податке о писмену које треба доставити овај орган не може прихватити. Наиме, у списима предмета егзистира записник о усменој расправи бр. 12-422/16-201848/3 од 14.10.2022. године, из ког се недвосмислено да закључити да је присутни пуномоћник странке био упознат са правима из чл. 14, 111 и 112 Закона о управном поступку, односно пружена му је могућност учешћа у поступку, обавијештен је о резултатима испитног поступка, дата му је могућност да се изјасни о истим, као и да користи право увида у списе предмета. Надаље, из истог се види да је на усменој расправи изведен и овај доказ, односно извршен увид у рјешење бр. 12-422-56/16-25493 од 28.04.2016. године и у доставницу о уручењу истог, при чему је пуномоћник жалиоца имао могућност да предложи извођење додатних доказа у циљу утврђивања чињеница везаних за достављање, које право није користио. У прилог предњем иде и чињеница да је предметни записник потписао својеручно, без примједби.

Без утицаја је, по мишљењу овог органа, позивање жалиоца на одредбу чл. 67 Закона о Уставном суду Црне Горе, имајући у виду одредбу чл. 152 Устава Црне Горе и чињеницу да је означено пореско рјешење постало правоснажно истеком рока за жалбу, дакле 18.08.2016. године, односно прије објављивања Одлуке Уставног суда ЦГ од 11.03.2022. године.

Приликом одлучивања у овој правној ствари Главни администратор општине Беране је имао у виду и приложене одлуке судова из Црне Горе и Србије и интервју предсједнице Уставног суда али је нашао да исте нису могле имати утицаја на другачију одлуку у конкретном предмету. Наиме, након увида у ставове Управног и Врховног суда Црне Горе, који су доступни

овом органу, заузете у каснијим одлукама тих судова у предмету по истом чињеничном и правном основу У.бр. 5144/19 од 11.05.2021. године и Увп.бр. 528/21 од 07.12.2021. године, да се закључити да исти иду у прилог одлуци донесеној у овој правној ствари.

Код таквог стања ствари оспореним рјешењем није повријеђен закон на штету жалиоца, због чега је жалбу ваљало одбити као неосновану.

Одлучујући по захтјеву странке за накнаду трошкова поступка, овај орган је исте одбио, обзиром да странка није успјела у поступку.

Овај орган је цијенио и остале наводе из жалбе жалиоца али је имајући у виду напријед изложено нашао да нијесу могли утицати на другачије рјешавање ове управне ствари, те је са изложеног а на основу чл. 126 став 4 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана од дана пријема рјешења.

Главни администратор
Миладин Тмушић

